

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'hora de decidir

La setmana passada vam tornar a viure un nou episodi de deliberacions del Tribunal Constitucional espanyol al voltant de la sentència de l'Estatut. Aquesta setmana comença amb noves reunions del tribunal, ara per a votar l'admissió o no de l'enèsim esborrany de sentència sobre la constitucionalitat de l'Estatut, elaborat per la presidenta del Constitucional, María Emilia Casas. I sembla que en aquesta ocasió tampoc no hi haurà consens. De manera que, finalment, els magistrats recorreran al sistema de votar la sentència per blocs. Tanmateix, ningú no nega que la sentència serà restrictiva.

L'esborrany elaborat per la presidenta del tribunal, que s'alineja amb l'anomenat sector *progressista*, preveu –segons les filtracions publicades– l'anul·lació de 13 articles de l'Estatut i la interpretació a la baixa de 24 més, de manera que afecta eixos nuclears del text, com el concepte de nació, la llengua, la relació de bilateralitat amb l'estat o en l'àmbit de la justícia. S'emeti quan s'emeti la sentència, el fet és que el text que sortirà del Tribunal Constitucional espanyol tindrà ben poc a veure amb el que van validar els ciutadans de Catalunya, després de la retallada en el procés de negociació les Corts espanyoles. Però encara serà més allunyat del text que van aprovar un 30 de setembre del 2005 el 89% dels diputats del Parlament català.

Des de Catalunya s'han fet tots els esforços per mirar d'evitar allò que és inevitable. S'ha provat de reformar la llei del Tribunal Constitucional per facilitar-ne la renovació i la substitució dels magistrats a qui fa anys que ha caducat el mandat; s'ha demanat que el tribunal es declarés incompetent per a redactar la sentència; o s'ha intentat de tirar enrere la revocació del magistrat Pablo Pérez Tremps, considerat més procliú a la constitucionalitat de l'Estatut. Els intents a la desesperada no semblen pas servir de gran cosa. O topen amb el tribunal mateix o arriben tard, com l'intent de reformar la llei del TC (tot just ara el Senat ha donat el beneplàcit a l'inici d'aquest llarg procés legislatiu).

La setmana passada, el president de la Generalitat de Catalunya va dir que “cap tribunal ni cap sentència no ens privaran d'aconseguir els nostres propòsits”. Però ara, quan l'Estatut torni a ser retallat, els partits catalans hauran de ser capaços de determinar quins són els propòsits de la societat que representen. Així que el Constitucional hagi emès el seu veredict, quin serà el camí? Una nova reforma estatutària seria absurda. Com també ho fóra de proposar una reforma constitucional per convertir l'estat espanyol en un de realment federal o confederal. Com més va, menys fórmules resten per provar. I s'acosta el temps en què els partits catalans hauran de decidir, realment, què és allò que veritablement proposen.

Als nostres lectors

Fa quinze anys que Eduardo Zaplana va ser escollit president de la Generalitat Valenciana. Avui, l'ex-president valencià continua tenint un important nombre de fidels seguidors a les files dels PP, malgrat que entre ell mateix i l'actual president, Francisco Camps, no es pot pas dir que hi hagi una relació fluida. Més aviat al contrari. Víctor Maceda ha parlat amb una desena d'aquests incondicionals de Zaplana per analitzar com pensen i com valoren la figura de qui va conquerir el govern valencià per al Partit Popular.

Enric Rimbau
director